

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

28 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cojuhari Alexei și avocatul Prepelița Nicolai în numele acestuia, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe

COJUHARI Alexei Mihail, *născut la 21 decembrie 1962, originar și locuitor al mun. Bălți, str. T. Vladimirescu, nr.52.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.07.2015 - 10.12.2015;

Instanța de apel: 11.01.2016 - 02.03.2016;

Instanța de recurs: 14.07.2016 – 28.09.2016.

Asupra recursurilor ordinare declarate, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 10 decembrie 2015 Cojuhari Al. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal la detențiune pe viață, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- art. 197 alin. (2) lit. a) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- art. 186 alin. (4) Cod penal la 10 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (5) Cod penal lui Cojuhari Al. ia fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de detențiune pe viață, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate Moșailo L. și de reprezentantul legal al părții vătămate Pîslaru Gr., a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Moiseev V., în privința căruia cauza nu se judecă în procedura recursului ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond, *în fapt*, a constatat că Cojuhari Al., la 01 mai 2015, aproximativ pe la orele 22.00-23.00, împreună cu Moiseev V., aflîndu-se în casa de

locuit a pădurarului (cantonul nr.17) situată în pădurea din s. Fîntîna-Albă, r-nul Edineț, în care locuia Tolocan T., la un moment dat Moiseev V. și Cojuhari Al. au început să se certe cu Tolocan T., din motivul unei datorii de bani pe care Tolocan T. ar fi avut-o față de Moiseev V., în timpul cerții, ultimul, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Cojuhari Al., în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală, cu o deosebită cruzime, i-au cauzat T. Tolocan leziuni corporale de la care ultima a decedat.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr.367 din 26.05.2015, s-a constatat că, în fragmentele de mușchi, unghii tăiați de pe laba mîinii ridicate în cadrul cercetării la fața locului și sînge solid a cadavrului neidentificat, a fost depistat numai antigenul (H) fapt ce permite de a referi obiectele examinate la grupa 0(H)-alfa, beta 0(1), cum este Tolocan T. Conform rezultatelor obținute, proveniența obiectelor examinate de la Tolocan T, nu se exclude.

Tot ei, Moiseev V. și Cojuhari Al., continuîndu-și activitatea criminală, cu scopul de a ascunde o altă infracțiune, intenționat au incendiat casa pădurarului Tolocan T. (Cantonul nr.17) situată în pădurea din s. Fîntîna-Albă, r-nul Edineț, în timp ce Tolocan T. se afla în casă, cauzîndu-i astfel întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Edineț, o pagubă materială în proporții mari, în cuantum de 54845 lei MD.

Tot ei, continuîndu-și acțiunile sale criminale, în aceleași circumstanțe avînd scopul de profit și îmbogățire și aflîndu-se în gospodăria lui Tolocan T., situată în pădurea din s. Fîntîna-Albă, r-nul Edineț, pe ascuns au sustras bunuri în sumă totală de 11972 lei.

Ulterior, tot ei au sustras automobilul de model „Vaz 21214” cu n/î BR BA 062, în sumă de 60000 lei, care aparținea lui Tolocan T. și care era parcat în gospodăria ultimei și au transportat bunurile sustrate de la victimă în s. Corestăuți, r-nul Ocnița, la domiciliul temporar a lui Moiseev V.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă de 71972 lei.

Tot ei, continuîndu-și acțiunile criminale, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii, s-au deplasat cu automobilul de model „Vaz 21214”, n/î BR BA 062, ce-i aparținea lui Tolocan T., în fișia forestieră adiacentă cu str. Șoseaua Bucovinei din marginea or. Edineț și au incendiat automobilul menționat, în urma acestei incendieri automobilul a fost distrus complet, fiind astfel cauzat un prejudiciu material în proporții mari în sumă de 60000 lei.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către avocatul G. Moldovan în interesele inculpatului Cojuhari Al., care invocînd ilegalitatea sentinței a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu adoptarea deciziei de achitare în privința lui Cojuhari Al. În susținerea cerințelor formulate apelanta a menționat că, la judecarea cauzei nu s-a ținut cont de declarațiile inculpatului Cojuhari Al., care nu a recunoscut vina în infracțiunile imputate, iar din raportul de expertiză medico-legală nr.1055 din 29.07.2015 rezultă că cauza nemijlocită de deces a lui Tolocan T. nu poate fi stabilită cu certitudine. La fel, apelanta a specificat că, pe lîngă omorul T. Tolocan, partea acuzării urma să demonstreze și să identifice arma crimei, iar în privința lui Cojuhari Al. nu au fost prezentate probe privind săvîrșirea infracțiunilor incriminate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016 apelul declarat de avocata Moldovan G. în numele inculpatului Cojuhari Al. a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței atacate.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că instanța de fond a stabilit corect starea de fapt ce corespunde probelor din dosar, încadrând just acțiunile inculpatului Cojuhari Al. în baza art. 145, 197, 186 Cod penal și corect stabilindu-i pedeapsa pentru faptele infracționale comise.

Instanța a considerat că, la judecarea cauzei instanța de fond, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a respectat normele procesuale relevante cauzei, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele săvârșirii infracțiunilor incriminate inculpatului, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, iar din punct de vedere al coroborării lor, corect s-a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Cojuhari Al. în comiterea infracțiunilor imputate prin rechizitoriu.

Prin urmare, instanța de apel a ajuns la concluzia privind legalitatea sentinței adoptate, or, instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei prin prisma probelor acumulate și cercetate în cadrul ședinței de judecată, iar la baza sentinței de condamnare corect au fost puse declarațiile succesurului părții vătămate Moșailo L., declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Pîslaru Gr. și declarațiile martorului Iliescu S., precum și procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabelele anexate din 02.05.2015; procesul-verbal de cercetare la fața locului cu foto-tabele anexate a cantonului nr.17 amplasat în s. Fîntîna Albă, r-nul Edineț din 03.05.2015; raportul de expertiză medico-legală nr.88 din 07.05.2015 și foto-tabelul anexat la acesta.

În urma verificării subsidiare a probatoriului, instanța de apel a conchis că probele puse la baza sentinței de condamnare corespund cerințelor legale, iar instanța de fond a apreciat obiectiv aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Probele administrate în cadrul prezentei cauze penale formează un ansamblu probatoriu, prin care se dovedește indubitabil vinovăția inculpatului Cojuhari Al. de comiterea faptelor aduse în învinuire, totodată fiind totalmente combătute argumentele părții apărării cu privire la nevinovăția inculpatului de cele incriminate.

În opinia instanței de apel, poziția părții apărării este una neargumentată, avînd la bază exclusiv declarațiile inculpatului Cojuhari Al., prin care acesta neagă participarea sa la infracțiunile imputate, aceasta avînd drept scop evitarea răspunderii pentru faptele comise, care însă vine în contradicție cu cumulul de probe cercetate în ședințele de judecată și care confirmă pe deplin vinovăția lui Cojuhari Al. în faptele incriminate.

În acest sens, instanța de apel a menționat că declarațiile inculpatului Moiseev V. combat versiunea lui Cojuhari Al. precum că nu a fost împreună cu Moiseev V. în casa de locuit a pădurarului Tolocan T., situată în pădurea din s. Fîntîna-Albă, r-nul Edineț. Moiseev V., care de altfel, nici n-a contestat sentința, atît în cadrul urmăririi penale fiind audiat în calitate de bănuit, cît și în faza judecării cauzei a indicat că, în ziua de 01.05.2015 împreună cu Cojuhari Al. s-au deplasat la Tolocan T., în s. Fîntîna Albă, r-nul Edineț, cu scopul de a-1 angaja pe Cojuhari Al. la lucru în pădure. Tolocan T. era foarte agitată și l-a întrebat despre scopul vizitei și „*dacă au venit să o ucidă*”. Au discutat în casă circa două ore despre o datorie de bani

și la un moment T. Tolocan i-a început a curge sînge din nas și el l-a chemat pe Cojuhari Al. să-l ajute, ultimul comunicîndu-i că aceasta a murit. Totodată Moiseev V. în declarațiile sale a relatat cum împreună cu Cojuhari Al. au luat din gospodăria nominalizată bunurile, care ulterior au fost depistate în cadrul percheziției efectuate la domiciliul lui Moiseev V.

De asemenea, declarațiile lui Moiseev V. servesc probă incontestabilă în procesul demonstrării vinovăției lui Cojuhari Al. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.197 alin. (2) lit. a) Cod penal, descriind incendierea casei în vederea ștergerii urmelor, or, aceste declarații coroborează perfect și cu încheierea tehnico-incendiară nr.16 din 13.05.2015 privind determinarea cauzei și focarului incendiului în autoturismul „VAZ 21214” cu numărul de înmatriculare BR BA-062, potrivit căreia, cauza probabilă a generării incendiului este aducerea sursei de foc deschis din exterior - incendiere intenționată - cu scopul acoperirii altei infracțiuni, și cu actul de constatare din 02.05.2015 a incendiului casei de locuit a pădurarului. Urmează a fi menționat că, cele relatate de către Moiseev Vitali în cadrul audierii în calitate de bănuț, au fost confirmate de acesta și în cadrul verificării declarațiilor la locul infracțiunii. Cu toate că inculpatul Cojuhari Al. consideră neveridice declarațiile lui Moiseev V., negînd coparticiparea sa la infracțiunile incriminate, totuși acesta, inclusiv și în instanța de apel, nu a putut explica cauza depunerii unor eventuale declarații neveridice în detrimentul său, indicînd totodată că cu Moiseev V. nu a avut careva conflicte, între ei nu au persistat careva relații ostile.

Însă, cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Cojuhari Al. pe marginea învinuirii aduse în baza art.197 alin. (2) lit. a) Cod penal, instanța de apel a constatat că instanța de fond a admis o eroare, or, în sarcina inculpatului au fost reținute două fapte de distrugere intenționată a bunurilor, săvîrșite prin incendiere, cu cauzarea de daune în proporții mari, și anume - a automobilului și a casei de locuit, fapt ce denotă că pedeapsa penală urma a fi stabilită pentru fiecare faptă separat.

În conformitate cu prevederile art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, *instanța de apel are obligația de a întreprinde măsuri pozitive la judecarea apelului, pentru a repara erorile de fapt și de drept comise de prima instanță, doar atunci cînd aceste erori au influențat asupra hotărîrii în defavoarea inculpatului.*

Colegiul penal reiterează și prevederile art.410 alin.(1) Cod de procedură penală, potrivit cărora *instanța de apel, soluționînd cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel.*

În contextul celor expuse, instanța deși a constatat eroarea admisă totuși va menține în vigoare sentința contestată, fiind în imposibilitate de a rejudeca cauza, în evitarea agravării situației inculpatului Cojuhari Al. în propriul apel.

Or, s-a considerat că, deși inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa maximă prevăzută de lege sub formă de detențiune pe viață, aceasta este în coraport cu gravitatea faptelor comise și personalitatea inculpatului, cu pericolul social al faptelor comise și atitudinea procesuală pe care a avut-o acesta pe parcursul judecării cauzei.

6. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel inculpatul și avocatul acestuia Prepelița N. au atacat-o cu recursuri ordinare.

6.1. Avocatul solicită casarea totală a deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia inculpatul Cojuhari Al. să fie achitat de cele

incriminate prin rechizitoriu. Respectiv, cu decizia instanței de apel avocatul nu este de acord și o consideră ilegală și neîntemeiată, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, menținând sentința de condamnare emisă de instanța de fond, fără a-și motiva soluția adoptată pe probele cercetate în fața instanței de apel care ar dovedi vinovăția lui Cojuhari Al. în săvârșirea faptelor incriminate.

Probele acuzării pe care își bazează soluția atât instanța de fond cât și cea de apel, nu demonstrează vinovăția lui Cojuhari Al. în săvârșirea infracțiunilor incriminate, întrucât acesta la momentul dat, nici nu s-a aflat la locul comiterii infracțiunilor, fiind în altă localitate, iar versiunea dată a fost ignorată de instanțe.

Argumentul instanței de apel precum că vinovăția lui Cojuhari Al., este demonstrată prin declarațiile lui Moiseev V., este insuficient pentru condamnarea persoanei la detenție pe viață, iar alte probe care demonstrează prezența lui Cojuhari Al. la locul comiterii infracțiunilor incriminate, nu au fost prezentate de acuzatorul de stat.

Cojuhari Al., a adus în fața instanței de apel argumentul că Moiseev V. a dat declarații incriminatoare pentru Cojuhari Al. pe motiv că acesta dorea ca ultimul să confirme poziția lui precum că partea vătămată Tolocan T. a decedat din motive personale și după plecarea lui Moiseev V. de la casa lui Tolocan T., ultima era în viață, iar Moiseev V. nu are nici o atribuție cu decesul ei. Instanța de apel acest argument l-a ignorat și a indicat în decizie că Cojuhari A, nu a putut explica din ce motiv Moiseev V., a dat declarații incriminatoare în privința sa.

Referitor la calificarea faptei pentru care este învinuit Cojuhari A, prevăzută de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j) Cod penal, apărătorul consideră că instanța nu și-a motivat suficient soluția în această parte. Or, conform art.145 alin. (2) lit. a) Cod penal prin omor cu premeditare, instanța urma să rețină în acțiunile lui Cojuhari Al. întrunirea concomitentă a trei condiții. O primă condiție privește trecerea unui interval de timp din momentul luării deciziei și până în momentul executării omorului. Durata acestui interval este apreciată în fiecare caz în funcție de calitățile subiective ale făptuitorului, precum și de celelalte împrejurări ale cauzei. O a doua condiție privește activitatea psihică a făptuitorului de reflectare, de chibzuire asupra modului în care va săvârși infracțiunea. Dacă făptuitorul nu a avut posibilitatea să mediteze, să cântărească șansele de realizare a deciziei, fiind într-o activitate continuă, circumstanța premeditării se exclude.

De asemenea, recurentul specifică despre condițiile necesare la care Curtea Supremă de Justiție face trimitere pentru existența calificării infracțiunii cu premeditare, care nu sunt demonstrate de acuzatorul de stat în acțiunile lui Cojuhari Al. și nici instanța de fond și cea de apel nu a reținut nici una din condițiile menționate obligatorii pentru calificarea omorului cu premeditare.

În opinia recurentului, instanța de fond și cea de apel greșit au reținut în privința lui Cojuhari Al. săvârșirea omorului cu deosebită cruzime și din motive sadice. Or, făptuitorul nu a supus victima torturii, maltratărilor, molestărilor și nu a aplicat alte metode ce demonstrează manifestarea cruzimii deosebite.

Instanța de fond și cea de apel au menționat că cadavrul lui Tolocan T, a fost dezmembrat, fără ca să fie prezent în cadrul dosarului penal vre-o probă care ar indica asupra mijloacelor, instrumentelor utilizate pentru dezmembrarea cadavrului. Or, organele de urmărire penală, nu au descoperit nici un instrument cu care ar fi dezmembrat cadavrul lui Tolocan T.

Probele din dosar nici nu demonstrează cu certitudine că la momentul producerii incendiului, era Tolocan T în casă, dacă aceasta era în viața sau nu, deoarece conform raportului de expertiză nr.1055, este indicat în concluzie că cauza decesului nu poate fi stabilită și de ce proveniență aceste sunt, adică de origine feminină sau masculină.

Respectiv, condamnarea lui Cojuhari Al., bazată doar pe declarațiile lui Moiseev V., care urmărește scopul de a se dezincrimina prin cele relatate și pe probe care nu demonstrează prezența lui Cojuhari Al. la momentul comiterii infracțiunii, este una ilegală și nefondată. Or, toate dubiile și neconcordanțele din dosar urmează să fie apreciate în favoare inculpatului, conform principiului prezumției nevinovăției.

În consecință, apărătorul susține că instanța de recurs urmează să conchidă asupra nevinovăției lui Cojuhari Al., în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), b), i), j), art.197 alin. (2), 186 alin. (4) Cod penal, din motivele mai sus arătate.

6.2. Inculpatul, în cererea de recurs, solicită casarea deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei la rejudecare, deoarece, în opinia sa, instanța de apel a dat o apreciere greșită probelor din dosar, nu a cercetat sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei, iar decizia este bazată pe declarațiile de la urmărirea penală, care au fost greșit interpretate de instanța de fond.

Potrivit actelor cauzei, inculpatul susține că vinovăția sa a fost demonstrată doar prin declarațiile lui Moiseev V., ceea ce contravine prevederilor legale, deoarece legea spune că, atunci când într-o cauză sunt mai multe persoane inculcate depozițiile acestora nu sunt considerate ca probe, pentru dovedirea vinovăției altui inculpat, dat fiind că în acest caz orice persoană pentru a se apăra va da vina pe celălalt. La fel, recurentul susține că instanța a încălcat prevederile art. 6 și 7 Cod penal în prezenta cauză.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul și reprezentantul părții vătămate în referințele depuse privind opinia lor asupra recursurilor declarate de partea apărării și de inculpat, menționează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, cu menținerea hotărârii atacate, fără careva modificări.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, reieșind din cele ce urmează.

Pornind de la expunerea argumentelor privitor la soluția de inadmisibilitate a recursurilor declarate de partea apărării Colegiul penal amintește că potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute exhaustiv de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Așadar, recursul este declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, atunci când titularul acestuia invocă în cerere temeiuri care în mod evident nu sunt aplicabile circumstanțelor cauzei, sau când nu este descrisă și argumentată esența încălcării.

La caz, Colegiul constată că au fost declarate două cereri de recurs ordinar din partea avocatului Prepeșița N. și a inculpatului Cojuhari Al., care în esență cuprind aceleași critici, din atare considerente Colegiul se va expune în contextul ce urmează asupra netemeinicii acestora fără să le divizeze în puncte separate.

După cum rezultă din cererile de recurs, se constată că recurenții, cu toate că nu menționează expres, se referă la cazurile de casare prevăzute de pct. 6) și 8) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală invocând că instanța de apel, de altfel și prima instanță, greșit au dispus condamnarea lui Cojuhari Al. în baza art. 145, 197 și 186 Cod penal, fără a aduce careva probe pertinente și concludente în confirmarea învinuirii incriminate ultimului, iar la baza sentinței de condamnare au fost puse doar declarațiile inculpatului Moiseev V., ceea ce în opinia recurenților contravine prevederilor legale. La fel, recurenții susțin că instanța de apel nu a dat răspuns la toate argumentele formulate de apărător și inculpat, prin aceasta nesoluționând fondul apelului.

Însă, verificând actele cauzei prin prisma criticilor expuse de recurenți, Colegiul penal constată că la judecarea apelului instanța a examinat prezenta cauză penală sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă privitor la menținerea condamnării în privința inculpatului Cojuhari Al. în baza art. 145, 197, 186 Cod penal, soluția instanței fiind argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în cauză.

Cu privire la alegațiile recurenților precum că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător soluția de condamnare adoptată în privința lui Cojuhari Al. și nu a dat răspuns la toate argumentele invocate de partea apărării, Colegiul penal amintește că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, de altfel, așa cum s-a procedat și în cauza de față. Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că aceasta se circumscrie încadrărilor juridice imputabile inculpatului Cojuhari Al. prin rechizitoriu.

Față de cele ce preced, Colegiul penal menționează că, deși art. 6§1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, totodată Curtea Europeană a clarificat că acest lucru nu impune formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. the Netherlands*). Modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor fiecărei cauze în parte. (*Hiro Balani vs. Spain*)

Prin urmare, instanța de recurs se raliază la raționamentele Curții Europene și susține că alegațiile recurenților în această parte sunt vădit nefondate, dat fiind că, în cauza deferită judecătorești, atât instanța de fond, cât și cea de apel, a dat răspuns la argumentele formulate de părți în vederea respingerii solicitărilor privind achitarea lui Cojuhari Al. pe toate capetele de învinuire.

Totodată, instanța de recurs apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de apărătorul inculpatului, ca nefondat. Tot aici, Colegiul penal reține că, în conformitate cu

prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță și conform materialelor din dosar, ajungând la concluzia corectă că sentința de condamnare este întemeiată și legală urmînd a fi menținută fără careva modificări.

În continuare, din textul recursurilor declarate, se constată că recurenții critică soluția instanței de apel, de altfel și cea a primei instanțe, invocînd că acestea au dat o apreciere eronată probatoriului administrat în cauză. Importantă aici fiind și mențiunea că, inculpatul expune preponderent doar critici cu privire la greșita reținere, pe baza stării de fapt, a vinovăției sale de cele incriminate prin rechizitoriu.

În ceea ce privește faptul dacă o asemenea situație reprezintă o eroare de drept, Colegiul penal amintește că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Totodată, Colegiul penal pe această linie de considerente specifica că, pentru a constitui caz de casare eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Prin urmare, opozabil celor enunțate de recurenți, Colegiul penal, verificînd suplimentar materialele dosarului, constată că, judecînd apelul, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptînd o soluție corectă, care este argumentată și corespunzătoare cumulului de probe administrate și nemijlocit verificate în ședințele de judecată în condițiile art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală și, totodată, care au fost just apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, în baza cărora s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Cojuhari Al. a săvîrșit infracțiunile nominalizate supra în circumstanțele descrise desfășurat în rechizitoriu.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs apreciază drept vădit neîntemeiate criticile recurenților privitor la adoptarea unei decizii ilegale de către instanța de apel în privința lui Cojuhari Al., totodată, menționînd că Colegiul penal al Curții de Apel Bălți a ajuns la concluzia corectă că probele cercetate, coroborînd între ele, formează un ansamblu probatoriu prin care indubitabil se dovedește vinovăția inculpatului de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 145, 197, 186 Cod penal și totalmente se combat cu argumentele aduse, la caz, de către partea apărării întru susținerea nevinovăției lui Cojuhari Al.

Totodată, urmează a fi respinse și argumentele recurenților precum că la baza sentinței de condamnare în privința lui Cojuhari Al. au fost puse în exclusivitate declarațiile lui Moiseev V., or afirmațiile date nu sunt veridice și contravin actelor cauzei, întrucît potrivit sentinței se constată că la baza condamnării inculpatului Cojuhari Al. au fost puse următoarele probe, verificate în cadrul ședințelor de judecată:

- declarațiile succesului părții vătămate Moșaoilo L.; a reprezentantului legal al părții vătămate ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” și a martorului Iliescu S.;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului (și foto-tabelele anexate) din data de 02.05.2015, potrivit căruia în fișia forestieră adiacentă cu str. Șoseaua Bucovinei din or. Edineț a fost depistat automobilul de model „Vaz-21214” n/î BR BA 062, care aparținea cet. Tolocan T., fiind deteriorat integral în urma incendiului.(f.d. 6-9, vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului (cu foto-tabele) a cantonului nr. 17 amplasat în s. Fîntîna Albă, r. Edineț, întocmit la 03.05.2015, potrivit căruia casa de locuit a lui Tolocan T. a fost incendiată, fiind depistate fragmente de oase de corp omenesc carbonizate (f.d. 12-19, vol. I);

- raport de expertiză medico-legală nr. 88 din 07.05.2015 și foto-tabelul de examinare a fragmentelor de oase carbonizate de diferite forme și dimensiuni de culoare neagră și alb-surie, bucăți de matras, material, lanțul și o parte componentă a fereastrăului mecanic, ridicate din casa de locuit a pădurarului din s. Fîntîna Albă, r. Edineț, din care rezultă că osemintele prezentate spre examinare conform particularităților antropomorfologice sunt de proveniență umană. (f.d. 212-215, vol. I);

- actul de constatare din data de 02.05.2015 din care rezultă că automobilului de model VAZ 21214 n/î BR BA 062 a fost deteriorat integral prin incendiere intenționată, care posibil aparține lui Tolocan T. (f.d 219-220, vol. I);

- încheiere tehnico-incendiară nr. 16 din data de 13.05.2015 (cu foto-tabele anexate) privind determinarea cauzei și focarului incendiului ce a avut loc la data de 02.05.2015 în autoturismul de tip „Vaz 21214” cu n/î BR BA 062, din care urmează că focarul incendiului s-a aflat pe suprafața exterioară a autoturismului, cauza probabilă a generării incendiului fiind aducerea sursei de foc deschis din exterior (incendiere intenționată) cu scopul acoperirii altei infracțiuni (f.d. 225-231, vol. I);

- actul de constatare a incendiului casei de locuit a pădurarului din s. Fîntîna Albă, r. Edineț din data de 02.05.2015, potrivit căruia cauza producerii incendiului este incendiere intenționată, și care s-a produs simultan, fiind stabilite mai multe focare de generare a incendiului în diferite camere de locuit, ușile, ferestrele, acoperișul și tavanul casei fiind distruse complet de incendiu. Potrivit actului de constatare, cele 2 anexe din partea stîngă și dreaptă a casei sunt afectate parțial de incendiu (f.d 235- 236);

- încheierea tehnico-incendiară nr. 15 din 13.05.2015 (cu fototabele) privind determinarea cauzei și focarului incendiului ce a avut loc la data de 02.05.2015 în casa de locuit cantonul pădurii ce aparține ÎS „întreprinderii pentru Silvicultură Edineț”, din s. Fîntîna Ală, r. Edineț, urmează că în odăile casei de locuit au fost stabilite multiple focare de generare a incendiului cu utilizarea substanțelor ușor inflamabile, cauza probabilă a generării incendiului fiind aducerea sursei de foc deschis din exterior (incendiere intenționată) cu scopul acoperirii altei infracțiuni (f.d. 243-250, vol. I);

- proces-verbal de percheziție din data de 08.09.2015 (cu foto-tabele) efectuat la domiciliul cet. Moiseev V., din s. Corestăuți, r. Ocnița, din care rezultă că, de la domiciliul ultimului au fost ridicate obiectele sustrase din casa de locuit a cet. Tolocan T., cantonul nr. 17, s. Fîntîna Albă r. Edineț: și anume: 1) o pompă de aer metalică de culoare neagră cu mîner din lemn fostă în folosință; 2) o butelie din aluminiu cu capacitatea de aproximativ 40 litri; 3) un fereastră mecanic de model necunoscut de culoare oranj, fost în folosință; 4) un telefon de model „Noki””; 5) un telefon de model „Philip”; 6) un rulou din plasă metalică fost în

folosință; 7) un borcan cu miere de albine cu volumul de 3 litri; 8) o bicicletă de model „CYPA”, fostă în folosință; 9) o cameră video de model "Panasonic" de culoare neagră cu încărcător și 3 caste video; 10) o căldare cu ouă de găscă în număr de 108; 11) un vițel de culoare albă combinat cu roșu cu vârsta de aproximativ 60 zile; 12) 2 găște de culoare albă; 13) 6 purcei cu vârsta de aproximativ 40 zile. (f.d. 5-15, vol. I);

- proces-verbal (cu foto-tabele) de verificare a declarațiilor lui Moiseev V. la locul infracțiunii din data de 11.05.2015, rezultă că ultimul benevol a descris acțiunile criminale întreprinse la data de 01.05.2015 în casa pădurarului din s. Fîntîna Albă, r-nul Edineț, explicînd că la data de 01.05.2015, el împreună cu Cojuhari Al. au venit la Tolocan T. indicînd la locul unde împreună cu Cojuhari Al. au așteptat-o pe Tolocan T., deoarece la momentul sosirii lor ultima nu era acasă. A relatat că poarta din față era încuiată, ei însă au intrat pe poarta din spatele gospodăriei, imediat după ce Tolocan T. venise acasă. Fiind în apropierea casei lui Tolocan T., Moiseev V. a arătat la ușa prin care toți trei împreună au intrat în casă. În casă Moiseev V. a arătat locul unde Tolocan T. ar fi căzut jos din motiv că din nas și din gură îi curgea sînge. Ieșind din casă Moiseev V. a arătat la o grămadă de fîn, de unde împreună cu Cojuhari Al. au luat și au împrăștiat fîn prin casă cu scopul de a o incendia. Ulterior a indicat, la construcții accesorii de unde au sustras vițelul și purceii. Recunoaște doar faptul incendierii casei și faptul sustragerii bunurilor din gospodăria părții vătămate Tolocan T., respingînd acuzațiile privitor la omorul intenționat a lui Tolocan T. Ulterior, Moiseev V. a propus să meargă în pădurea din or. Edineț, care se află în apropierea spitalului raional, unde la fața locului, Moiseev V. a arătat un drum care duce în pădure, pe care el împreună cu Cojuhari Al. s-au deplasat cu mașina de model Niva 21214, care aparținea lui Tolocan T. și pe care au răpit-o din gospodăria ultimei. Explică că anume pe acel drum au incendiat mașina. După aceasta Moiseev V. a propus să meargă la casa ce-i aparține cu drept de proprietate lui Nirauța V., situată în s. Corestăuți, r-nul Ocnița unde el, împreună cu Cojuhari Al. locuiau temporar. Moiseev V. a explicat că după incendierea automobilului, s-au întors acasă cu o bicicletă, pe care au lăsat-o lîngă casă (foto 16). Intrînd în casă Moiseev V. a arătat bidonul din aluminiu, fereștrăul mecanic, luat din gospodăria lui Tolocan T. (foto 17-18). Apoi a arătat la un dulap, în care se aflau ouăle de găscă (foto 19). Moiseev V. a indicat la masa unde se afla borcanul cu miere (foto 20) și locul unde se aflau cele 2 găști luate din gospodăria cet. Tolocan T. (foto 21-22); (f.d. 53-59, vol. II);

- raportul de expertiză medico-legală nr. 367 din data de 26 mai 2015, potrivit căruia au fost supuse cercetării: fragmente arse de material, un lanț (de la fereștrău cu lanț pe benzină), o lamă (de la fereștrău cu lanț pe benzină), o lamă (cu lanț pe benzină), proba de sînge, fragmente din tăieturi de unghii, fragment de mușchi, din care rezultă că sîngele cet. Tolocan T., conform datelor din ordonanța de numire a expertizei de față, se referă la grupa 0(1) Rh+. La determinarea apartenenței de grup în fragmentele de mușchi, unghii tăiați de la laba mîinii și sînge solid a cadavrului neidentificat a fost depistat numai antigenul „H”, fapt ce permite de a referi obiectele examinate la grupa 0(H)-alfa, beta /0(1) /, cum este cet. T. Tolocan. Conform rezultatelor obținute, proveniența obiectelor examinate de la cet. T. Tolocan nu se exclude (f.d. 119-121, vol. II);

- actul de expertiză psihiatrico-legală nr. 355a-2015 efectuată în condiții de ambulatoriu în privința lui Cojuhari Al. din data de 14 iulie 2015, din care rezultă că în timpul săvîrșirii

infracțiunii dereglări psihotice n-a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale și să conducă cu ele, de măsuri de constrângere cu caracter medical nu are nevoie (f.d. 163-164, vol. II);

- ordonanța de recunoaștere a lui Moșailo L. în calitate de succesor al părții vătămate din data de 14.07.2015 (f.d. 166, vol. II).

- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a lui Moșailo L. potrivit căruia i-a fost cauzat un prejudiciu în sumă de 500 mii lei din data de 14.07.2015 (f.d. 168, vol. II);

- ordonanța de recunoaștere în calitate de parte civilă a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Edineț” reprezentantă de Pîslaru Gr. din 15.07.2015, potrivit căruia întreprinderii nominalizate i-a fost cauzat un prejudiciu urmare a distrugerii casei de locuit amplasată pe teritoriul cantonului nr. 17 din s. Fîntîna Albă, r-nul Edineț în care locuia victima Tolocan T., în mărime de 54845 lei (f.d. 177-178, vol. II);

- raport de expertiză psihiatrică-legală staționară nr. 68s-2015 din care rezultă că Moiseev V. în perioada comiterii infracțiunilor ce i se impută (01.05.2015), tulburări psihice de intensitate psihotică nu a manifestat, avea capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, a acționat cu discernământ, deci în caz că va fi probată vinovăția urmează a fi recunoscut responsabil (f.d. 95-100, vol. IV);

- raport de expertiză medico-legală nr. 1055 din 29.07.2015 din care rezultă că cauza nemijlocită de deces a cet. Tolocan T. nu poate fi stabilită cu certitudine, leziuni corporale cum ar fi plăgii tăiat-înțepate, plăgii împușcate cu fragmentele prezentate nu s-au depistat, carbonizarea fragmentelor a avut loc posibil în timpul incinerării cadavrului, ținând cont de faptul că limitele fragmentelor au o structură liniară se poate de conchis că a avut loc un depeșaj (dezmembrare) cadaveric, în sângele cadavrului alcool etilic sau carboxihemoglobină nu au fost depistați (f.d. 101-103, vol. IV).

Astfel, sintetizînd cele evocate, se conchide că, vinovăția lui Cojuhari Al. de comiterea infracțiunilor incriminate prin actul de sesizare a instanței a fost dovedită indubitabil de partea acuzării prin probatoriul administrat în cauză și just apreciat de instanțe.

În continuare, se reține că avocatul Prepeleța N. susține în cererea sa, că instanțele eronat au reținut în sarcina inculpatului semnele calificative a omorului cu premeditare și cu o deosebită cruzime, dat fiind că probele acumulate nu dovedesc aceasta.

Față de cele expuse, instanța de recurs ține să facă trimitere la orientările practicii judiciare în domeniul, și anume la statuările din Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 24 decembrie 2012 *cu privire la practica judiciară în cauzele penale referitoare la infracțiunile săvîrșite prin omor*, unde în mod particular, a fost analizată tipologia omorului, inclusiv a celui săvîrșit cu premeditare și cu o deosebită cruzime.

În lumina acestor prevederi legale se reiterează că la aplicarea răspunderii în baza lit. a) alin. (2) art. 145 Cod penal, este necesară îndeplinirea cumulativă a următoarelor trei condiții:

- trecerea unui interval de timp din momentul luării hotărîrii de a săvîrși omorul și pînă la momentul executării infracțiunii;

- în acest interval de timp făptuitorul trebuie să mediteze, să-și concentreze forțele sale psihice în vederea asigurării reușitei acțiunii sale;

- în acest interval de timp făptuitorul trebuie să treacă la săvârșirea unor acte de pregătire de natură să întărească hotărârea luată și să asigure realizarea ei.

Existența agravantei prevăzute de această normă presupune prezența unui complex de condiții de realizare a premeditării, care privesc atât latura subiectivă, cât și latura obiectivă a infracțiunii.

În speță, reieșind din circumstanțele de fapt a comiterii infracțiunii de omor a cet. Tolocan T., Colegiul penal nu poate să achieseze argumentelor expuse de apărător potrivit cărora inculpatul nu a comis omorul lui Tolocan T. cu premeditate, dat fiind că materialul probator demonstrează contrariul. Or, din toate probele examinate și cercetate de către prima instanță și instanța de apel s-a constatat indubitabil că inculpații, atât Cojuhari Al. cât și Moiseev V. au acționat cu intenție directă și au urmărit incipient scopul săvârșirii infracțiunii de omor asupra lui Tolocan T., iar pentru a ascunde urmele acestei infracțiuni, ulterior au incendiat casa în care aceasta se afla.

Ca urmare, Colegiul penal consideră că argumentele instanțelor privitor la faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă la săvârșirea infracțiunii de omor și cumulul de probe care au fost cercetate sunt suficiente pentru a justifica această poziție și pentru a reține semnul calificativ prevăzute de lit. a), adică premeditarea la săvârșirea infracțiunii de omor a cet. Tolocan T.

Versiunea inculpatului precum că nu se afla la locul comiterii infracțiunii se combate prin declarațiile lui Moiseev V. și prin celelalte probe din dosar, mai mult poziția lui Cojuhari Al. privind nevinovăția sa corect a fost apreciată de instanțe ca o metodă de apărare și eschivare de la răspunderea penală pentru faptele infracționale săvârșite.

Însă, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea acestuia de vreme ce din materialul probator al cauzei rezultă vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor de omor, de distrugere sau deteriorare intenționată a bunurilor și de furt.

În continuare, referindu-ne la calificarea faptelor inculpatului în conformitate cu art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal, Colegiul penal consideră că în cadrul examinării cauzei aceasta s-a confirmat cu certitudine, or la reținerea în calitate de circumstanță agravantă - *săvârșirea infracțiunii de omor a unei persoane cu o deosebită cruzime*, este necesar ca inculpatul la comiterea infracțiunii să-și dea seama de faptul că săvârșește infracțiunea cu o deosebită cruzime, să prevadă urmarea prejudiciabilă a faptei sale și să-și dorească în mod conștient survenirea acestei urmări manifestate prin cauzarea unor suferințe fizice intense victimei.

Conform art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal și practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție, noțiunea de „*cruzime deosebită*” se îmbină atât cu metodele omorului cât și cu alte circumstanțe care demonstrează manifestarea unei cruzimi deosebite de către vinovat.

Săvârșirea omorului cu o deosebită cruzime presupune în primul rînd comiterea infracțiunii prin cauzarea unor suferințe fizice sau psihice intense, inutile, printr-o prelungirea nejustificată a acestor suferințe în timp. De asemenea, la reținerea circumstanței agravante *cu o deosebită cruzime*, urmează a se ține cont de faptul că persoana făptuitorului la săvârșirea infracțiunii se evidențiază prin trăsături negative evidente, ferocitate, cruzime extremă, neîndurare, necruțare etc.

De asemenea, instanța de recurs menționează că *cruzimea* este inerentă oricărui omor, deoarece în momentul omorului, victima simte dureri fizice și morale, totuși, omorul săvârșit

cu deosebită cruzime presupune o intensitate mult mai mare a acestor dureri, întrucât făptuitorul nu se mulțumește să ia viața victimei, dar îi prelungește durerea, torturînd-o, maltratînd-o, molestînd-o. Aprecierea cruzimii deosebite la săvîrșirea omorului se poate manifesta prin cauzarea unor plăgi multiple.

La caz, după cum corect a constatat și instanța de fond, semnul de cruzime deosebită incriminat inculpatului se dovedește cu certitudine reieșind din concluziile expertului expuse în raportul de expertiză medico-legală nr. 1055 din 29 iulie 2015, care demonstrează fără echivoc cruzimea deosebită a făptuitorilor la săvîrșirea omorului.

În consecință, față de toate argumentele expuse supra, se constată că nu sunt incidente în cauza deferită judecării, temeiurile de casare prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală și în atare circumstanțe recursurile sunt inadmisibile.

Avînd în vedere considerentele expuse și raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursurile declarate de avocatul Prepelița N. și inculpatul Cojuhari Al. sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Cojuhari Alexei și avocatul Prepelița Nicolai în numele acestuia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 martie 2016, în cauza penală privindu-l pe Cojuhari Alexei Mihail, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 28 octombrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru